

Sygn. akt III Ca 379/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia: SO Katarzyna Kwilosz – Babiś (sprawozdawca)

Sędzia SO Ewa Adamczyk

Sędzia SO Zofia Klisiewicz

Protokolant: prot. sąd. Ewelina Konieczny

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2013r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa S. D.

przeciwko: D. W., I. W., E. T., A. G.,

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z dnia 30 stycznia 2013 r., sygn. akt I C 2007/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu treść:

**„I. zobowiązuje pozwane I. W. oraz E. T. do złożenia oświadczenia woli o następującej treści:
„I. W. i E. T. oświadczają, że w wykonaniu umowy przedwstępnej sprzedaży zawartej w dniu 14 lipca 2009r. w Kancelarii Notarialnej w N. przy ul. (...) przed notariuszem S. C. pod Nr Rep. A. (...) sprzedają powodowi S. D. całość swoich udziałów w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym na III piętrze budynku nr (...) w N. przy ul. (...) o powierzchni użytkowej 47,49 m² składających się z trzech pokoi, kuchni, łazienki i przedpokoju, dla którego Sąd Rejonowy w Nowym Sączu VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) wraz ze związanym z własnością wyżej opisanego lokalu udziałem w częściach wspólnych budynku nie służących do wyłącznego użytku właścicieli wydzielonych lokali oraz udziałem w nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...), z której w/w lokal został wydzielony, wynoszący 4749/993163 za cenę 75 000 zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych), natomiast powód S. D. oświadcza, że opisane udziały kupuje za wyżej wskazaną cenę”**

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanych I. W. i E. T. solidarnie na rzecz powoda S. D. kwotę 3 417 zł (trzy tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. zasądza od powoda na rzecz pozwanych A. G. i D. W. solidarnie kwotę 634 zł (sześćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu”,

2. w pozostałej części apelację oddala,

3. zasądza od pozwanych I. W. i E. T. solidarnie na rzecz powoda S. D. kwotę 2 200 zł (dwa tysiące dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego,

4. zasądza od powoda na rzecz pozwanych A. G. i D. W. solidarnie kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt III Ca 379/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30.01.2013 r. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu oddalił powództwo S. D. przeciwko pozwany: I. W., E. T., D. W. i A. G. o zobowiązanie do złożenia oświadczeń woli w wykonaniu umowy przedwstępnej sprzedaży (pkt I sentencji), zasądził od powoda solidarnie na rzecz pozwanych A. G. i D. W. kwotę 2434,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt II sentencji), nakazał ściągnąć od powoda S. D. na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego w Nowym Sączu kwotę 30,00 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych tymczasowo uiszczonych w postępowaniu przez Skarb Państwa (pkt III sentencji).

Sąd Rejonowy ustalił m.in. że w dniu 14.07.2009 r. pozwani W. W., E. T. i I. W. zawarli ze S. D. w formie aktu notarialnego umowę przedwstępną sprzedaży całości swoich udziałów w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym na III piętrze budynku nr (...) w N. przy ul. (...) o powierzchni użytkowej 47,49 m² składającym się z trzech pokoi, kuchni, łazienki i przedpokoju, dla którego Sąd Rejonowy w N. VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) wraz ze związanym z własnością tego lokalu udziałem w częściach wspólnych budynku nie służących do wyłącznego użytku właścicieli wydzielonych lokali oraz udziałem w nieruchomości objętej Kw nr (...) z której w/w lokal został wydzielony, wynoszący 4749/993163 za cenę 90000 złotych w terminie do dnia 30.09. 2009 r.

Do umowy strony przedłożyły odpis księgi wieczystej nr (...). Z księgi wieczystej wynikało, iż właścicielami nieruchomości są T. W. s. S. i M. oraz I. W. c. J. i Z. na prawach małżeńskiej wspólności ustawowej. Nadto pozwani oświadczyli, iż T. W. zmarł w dniu (...) r. oraz że nie zostało po nim przeprowadzone postępowanie spadkowe ani nie został sporządzony akt poświadczenia dziedziczenia. W § 4 tej umowy pozwani pokwitowali odbiór od powoda łącznej kwoty 55000 zł, z której to kwoty 10000 złotych strony potraktowały jako zadatek w rozumieniu art. 394 k.c., a pozostałą kwotę 45000 zł jako zaliczkę na poczet ceny sprzedaży. Strony postanowiły, że w razie zawarcia umowy przyrzeczonej dany zadatek i zaliczka zostaną zaliczone na poczet ceny sprzedaży. W § 7 umowy strony postanowiły, iż warunkiem zawarcia umowy przyrzeczonej będzie przedłożenie przez sprzedających prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po T. W. bądź notarialnego poświadczenia dziedziczenia oraz stosownego zaświadczenia Naczelnika Urzędu Skarbowego o uregulowaniu zobowiązań podatkowych od nabycia spadku.

Po sporządzeniu umowy przedwstępnej syn powoda S. D. K. D. wręczył pozwanej E. T. kwotę 55000 zł tytułem zadatku i zaliczki na poczet ceny mieszkania. Część tych pieniędzy E. T. przekazała swojej matce I. W.. W. W. nie otrzymał żadnych pieniędzy z tytułu ceny sprzedaży mieszkania. Faktyczny zamiar sprzedaży mieszkania miała wyłącznie E. T., która potrzebowała pieniędzy. I. W. oraz W. W. zostali przez E. T. wprowadzeni w błąd bowiem pozwana twierdziła, iż jest to pożyczka zabezpieczona przedwstępną umową sprzedaży mieszkania. W kolejnych miesiącach powód wpłacił pozwanej E. T. w ratach dalsze 15000 złotych na poczet ceny sprzedaży mieszkania. Pozwana nie dzieliła się z pozwanymi I. W. i W. W. pieniędzmi. Łącznie na poczet ceny sprzedaży mieszkania powód dał E. T. kwotę 70000 złotych. E. T. przed zawarciem umowy przedwstępnej poinformowała powoda i jego syna, że w mieszkaniu przy ul. (...) mieszka jej matka i chce aby I. W. mogła mieszkać w tym mieszkaniu przez około dwa lata dopóki ona nie odnajdzie pieniędzy ze spadku po ojcu i nie kupi sobie większego mieszkania. Termin zawarcia umowy przyrzeczonej z umowy przedwstępnej wyznaczony na dzień 30.09. 2009 r. nie został dotrzymany. W związku z tym, iż termin zawarcia umowy

przrzeczonej przeciągał się, ponieważ E. T. zwlekała z zawarciem umowy przrzeczonej powód poprosił pozwaną by ta przedstawiła mu pisemne oświadczenia sporządzone przez wszystkich sprzedających potwierdzające wartość dotychczas wpłaconych na poczet ceny sprzedaży kwot oraz zobowiązujące pozwaną do wydania mieszkania do lipca 2011 r. i zawarcia umowy przenoszącej własność. E. T. napisała takie oświadczenie imieniem własnym oraz drugie oświadczenie za matkę I. W.. Następnie pozwana E. T. dała matce niekompletne oświadczenie do podpisu. Po podpisaniu przez matkę pozwana E. T. dopisała co najmniej zdanie o poświadczeniu pobrania pieniędzy w kwocie 70000 złotych. I. W. nie miała świadomości, iż oświadczenie zobowiązujące ją do wydania mieszkania do lipca 2011 roku podpisała. Pozwany W. W. odmówił podpisania takiego oświadczenia. Pozwana E. T. trzykrotnie umawiała spotkanie u notariusza celem podpisania umowy przrzeczonej. Pełnomocnik powoda pismem z dnia 16.11.2011 r. wezwał wszystkich pozwanych do stawienia się w Kancelarii Notarialnej w N. u notariusza S. C. w dniu 15.12.2011 r. o godzinie 10.00. Na to spotkanie stawił się pełnomocnik powoda syn K. D. ale pozwani nie stawili się. Strony nie przedłożyły postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po T. W. ani aktu poświadczenia dziedziczenia po nim a także zaświadczenia z Urzędu Skarbowego o niezaleganiu z podatkiem spadkowym czym strony w § 7 umowy przedwstępnej z dnia 14.07.2009 r. warunkowały zawarcie umowy przrzeczonej. Nie zostało także przeprowadzone postępowanie o dział spadku po T. W..

W księdze wieczystej nr (...) jako właściciele przedmiotowej nieruchomości wpisani są: I. W. w 6/12 na podstawie umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia własności tego lokalu z dnia 28.09.2009 r. Rep. A (...) oraz w 2/12 na podstawie aktu poświadczenia dziedziczenia z dnia 16.10.2009 r. Rep. A nr (...), a także E. T. w 2/12 części na podstawie aktu poświadczenia dziedziczenia z dnia 16.10.2009 r. Rep. A nr (...), A. G. w 1/12 części i D. W. w 1/12 części na podstawie aktu poświadczenia dziedziczenia z dnia 13.07.2012 roku Rep. A nr (...). I. W. poza mieszkaniem przy ul. (...) nie ma innego mieszkania, w którym mogłaby zamieszkać. E. T. mieszka w na G. w mieszkaniu swojego partnera. Rzekome pieniądze pochodzące ze spadku po T. W. nie odnalazły się i pozwana E. T. nie kupiła żadnego mieszkania. Zarówno E. T. jak i I. W. nadal są zameldowane w mieszkaniu przy ul. (...).

Powództwo w ocenie Sądu jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Powód S. D. opierał swoje roszczenie na treści art. 390 § 2 k.c.

Niewątpliwie strony w dniu 14.07.2009 r. zawarły umowę przedwstępną sprzedaży nieruchomości w formie aktu notarialnego, właściwej dla przeniesienia własności nieruchomości zgodnie z art. 158 k.c. W umowie tej strony szczegółowo określiły przedmiot umowy, cenę, za którą nieruchomość ma być sprzedana oraz termin zawarcia umowy przrzeczonej. W umowie przedwstępnej pozwani zobowiązali się do sprzedaży wszystkich swoich udziałów w nieruchomości bowiem w dacie zawarcia umowy przedwstępnej w księdze wieczystej jako właściciele nieruchomości wpisani byli I. W. i T. W. na prawach małżeńskiej wspólności ustawowej, a po T. W. nie zostało przeprowadzone postępowanie spadkowe. Należało zatem stwierdzić, iż umowa przedwstępna zawierała wszystkie istotne postanowienia umowy przrzeczonej.

Należało zdaniem Sądu przyjąć, iż powód wykazał, że pozwani uchylali się od zawarcia umowy przrzeczonej bowiem co najmniej trzykrotnie nie stawili się na umówione spotkanie w celu podpisania umowy stanowiącej. Co do zasady należało zatem uznać, iż powodowi S. D. służy roszczenie oparte na art. 390 § 2 k.c. Pozwani A. G. i D. W. podnieśli skuteczny zarzut przedawnienia roszczenia. Bezspornie strony umowy przedwstępnej określiły termin zawarcia umowy przrzeczonej na dzień 30.09.2009 r. Zatem termin przedawnienia roszczenia o zawarcie umowy przrzeczonej rozpoczął się w dniu 1.10.2009 r. i upłynął w dniu 1.10.2010 roku. Roszczenie powoda S. D. o zawarcie umowy przrzeczonej wynikające z umowy przedwstępnej z dnia 14.07.2009 roku uległo przedawnieniu skoro powód wystąpił z pozwem dopiero w dniu 17.02.2012 r.

Po stronie pozwanych zachodzi w niniejszym procesie współuczestnictwo materialne. Sąd Rejonowy powołując się na art. 73 k.p.c. stwierdził, iż pozwani I. W., E. T., A. G. i D. W. jako współwłaściciele przedmiotowej nieruchomości - spadkobiercy poprzedniego właściciela T. W. są w niniejszym sporze współuczestnikami materialnymi jednolitymi. Zatem czynności korzystne dla stron podejmowane przez A. G. i D. W. w postaci skutecznie podniesionego zarzutu przedawnienia roszczenia mają skutek dla pozostałych współuczestników jednolitych tj. E. T. i I. W.. Skuteczne

podniesienie przez A. G. i D. G. zarzutu przedawnienia roszczenia o zawarcie umowy przyrzeczonej ma skutek także wobec współuczestników sporu, którzy takiego zarzutu nie złożyli tj. E. T. i I. W.. Pisma zatytułowane „oświadczenie” w zakresie przesunięcia terminu zawarcia umowy przyrzeczonej zostały dokonane w zwykłej formie pisemnej, nie mogły zatem wywołać skutku zmiany umowy przedwstępnej w zamierzonym zakresie tj. przesunięcia terminu zawarcia umowy przyrzeczonej, zwłaszcza, że zostały dokonane niemal rok po upływie terminu określonego w umowie.

Powództwo nie mogło zostać uwzględnione także i z tego powodu, że własność udziałów w przedmiotowej nieruchomości wynika ze spadku, a bezspornie dział spadku po T. W. ani po W. W. nie został przeprowadzony. Sąd Rejonowy powołując się na art. 1036 k.c. stwierdził, że konsekwencją braku zgody współspadkobierców jest bezskuteczność rozporządzenia udziałem w stosunku do współspadkobierców, którzy zgody takiej nie wyrazili. Zarówno A. G. i D. W. jak i I. W. nie wyrażają zgody na zbycie udziałów w spadku zarówno swoich jak i E. T.. Zbycie takich udziałów byłoby nieskuteczne o ile naruszałoby prawa innych spadkobierców wynikające z działu spadku.

Powyższy wyrok zaskarżył powód apelacją, w której zarzucił:

- nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy,
- naruszenie art. 73 § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż po stronie pozwanych współwłaścicieli zachodzi w przedmiotowej sprawie współuczestnictwa jednolite,
- naruszenie art. 233 k.p.c. polegające na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów poprzez dokonanie jednostronnej i niekorzystnej dla pozwanego oceny dowodów w postaci zeznań pozwanej I. W. oraz oświadczeń pozwanych dotyczących uznania roszczenia powoda,
- naruszenie art. 390 § 3 k.c. oraz art. 123 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 124 § 1 k.c. polegające na błędnym przyjęciu, iż w przedmiotowej sprawie nastąpiło przedawnienie roszczenia zgłoszonego przez powoda.

Wskazując na powyższe apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zobowiązanie pozwanych do złożenia oświadczeń woli o zawarciu umowy przyrzeczonej. W razie nieuwzględnienia tego wniosku wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Nowym Sączu celem ponownego rozpoznania wraz z rozstrzygnięciem o kosztach instancji odwoławczej i zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm w tym zakresie przepisanych.

W toku postępowania apelacyjnego powód zmodyfikował żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o pominięcie w żądaniu słów o treści: „ w stanie wolnym od jakichkolwiek obciążeń” (por. pismo 163)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na częściowe uwzględnienie, albowiem większość zarzutów w niej zawartych jest zasadna.

Słusznie zarzuca apelujący, iż Sąd Rejonowy błędnie ustalił, że jedynie E. T. miała zamiar sprzedaży mieszkania a pozostałe osoby, które podpisały akt notarialny były w błędzie i sądziły, że w istocie chodzi o umowę pożyczki jedynie zabezpieczoną umową przedwstępną sprzedaży mieszkania. Okoliczności takie bowiem nie wynikają z materiału dowodowego sprawy. Po pierwsze umowa, którą podpisały I. W., E. T. i W. W. została sporządzona przez notariusza i odczytana stronom przed jej podpisaniem. W umowie tej nie ma żadnej wzmianki o pożyczce ani o zabezpieczeniu. Umowa była jednoznaczna w swojej treści. W tych okolicznościach strony tej umowy nie mogły myśleć, że podpisują jedynie zabezpieczenie umowy pożyczki. Po drugie powyższe ustalenia są sprzeczne z jednoznacznymi zeznaniami pozwanej E. T., która przyznała, że byli umówieni z powodem na sprzedaż mieszkania i że jej matka była tego świadoma a także z zeznaniami samej I. W., która ostatecznie przyznała, że wie za co otrzymała pieniądze i że była to zaliczka na mieszkanie.

Zasadny okazał się także zarzut apelującego o naruszeniu art. 73 § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż po stronie pozwanych współwłaściciele zachodzi w przedmiotowej sprawie współuczestnictwo jednolite. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż w dacie zawarcia umowy przedwstępnej osoby ją podpisujące były współwłaścicielami spornego mieszkania a to: I. W. w 6/12 na podstawie umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia własności tego lokalu z dnia 28.09.2009 r., Rep. A (...) oraz w 2/12 na podstawie dziedziczenia po mężu T. W. oraz E. T. i W. W. na podstawie dziedziczenia po ojcu T. W., zmarłym dnia (...) (akt poświadczenia dziedziczenia po w/w został sporządzony w dniu 16.10.2009r. a więc 3 miesiące po umowie przedwstępnej). Z umowy przedwstępnej wynika, że wszystkie w/w osoby zobowiązały się zbyć na rzecz powoda całość swoich udziałów we współwłasności spornego mieszkania. Innymi słowy przedmiotowy akt wyraża trzy zobowiązania do zbycia wszystkich przypadających danej osobie udziałów we współwłasności. W przypadku współwłasności w częściach ułamkowych każdy współwłaściciel może swobodnie rozporządzać swoim udziałem. W konsekwencji możliwe jest także uwzględnienie powództwa co do niektórych pozwanych. W związku z powyższym brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że pomiędzy w/w osobami zachodziło współuczestnictwo jednolite. Ta sama ocena dotyczy pozwanych A. G. i D. W., którzy stali się stronami procesu w jego toku w miejsce zmarłego W. W.. Dodać też trzeba, że skoro do umowy przedwstępnej przystąpili wszyscy ówcześni współwłaściciele nieruchomości lokalowej (i zarazem wszyscy spadkobiercy T. W.) to znaczy, że wszyscy zobowiązali się zbyć to mieszkanie i brak podstaw do rozważania stanu faktycznego w oparciu o art. 1036 k.c. – jak to uczynił Sąd Rejonowy.

Częściowo trafny okazał się zarzut apelującego naruszenia art. 390 § 3 k.c. oraz art. 123 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 124 § 1 k.c. polegającego na błędnym przyjęciu, iż w przedmiotowej sprawie nastąpiło przedawnienie roszczenia zgłoszonego przez powoda. Podziela Sąd Okręgowy stanowisko Sądu Rejonowego, iż pozwani A. G. i D. W. podnieśli skuteczny zarzut przedawnienia roszczenia. Z treści umowy przedwstępnej wynika, iż termin zawarcia umowy przyrzeczonej został określony na dzień 30.09.2009 r. Zatem roczny termin przedawnienia roszczenia o zawarcie umowy przyrzeczonej rozpoczął swój bieg w dniu 1.10.2009 r. i upłynął w dniu 1.10.2010 roku. Roszczenie powoda S. D. o zawarcie umowy przyrzeczonej wynikające z umowy przedwstępnej z dnia 14.07.2009 roku uległo przedawnieniu, skoro powód wystąpił z pozwem dopiero w dniu 17.02.2012 r. Należy dodać, że ojciec w/w pozwanych nie podpisał oświadczenia o zawarciu umowy w późniejszym terminie ani nigdy nie zrzekł się przysługującego mu zarzutu przedawnienia.

Jednakże, przy przyjęciu, iż między pozwanymi nie zachodzi współuczestnictwo jednolite, stwierdzić należy, że podniesienie zarzutu przedawnienia przez pozwanych A. G. i D. W. nie odniosło skutku względem pozostałych pozwanych tj. E. T. i I. W., które zarzutu przedawnienia nie podniosły ani w toku postępowania przed Sądem Rejonowym ani w toku postępowania apelacyjnego. Skoro z niekwestionowanego ustalenia Sądu Rejonowego wynika, iż powód wykazał, że pozwani uchylali się od zawarcia umowy przyrzeczonej, bowiem co najmniej trzykrotnie nie stawili się na umówione spotkanie w celu podpisania umowy stanowczej, a zatem co do zasady należało uznać, iż powodowi S. D. służy roszczenie oparte na art. 390 § 2 k.c., to powództwo wytoczone przeciwko pozwanym I. W. oraz E. T. (i doprecyzowane w postępowaniu apelacyjnym) należało uwzględnić. W związku z powyższym na zasadzie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt.1. sentencji.

Z uwagi na fakt, że w umowie przedwstępnej podano łączną cenę za udziały wszystkich współwłaścicieli i określono ją na kwotę 90 000 zł a powództwo uwzględniono tylko co do udziałów E. T. i I. W., które łącznie posiadały 10/12 części, to cena za w/w udziały musiała zostać proporcjonalnie obniżona. Skoro 100 % udziałów w umowie przedwstępnej oszacowano na 90 000 zł to znaczy, że jeden udział był oszacowany na 7 500 zł. (90 000 zł : 12 = 7 500 zł). Powództwo oddalono co do udziałów A. G. i D. W., którzy łącznie posiadają 2/12 części a zatem kwotę 90 000 zł należało pomniejszyć o 15 000 zł tj. o wartość dwóch udziałów co daje kwotę 75 000 zł. Wskutek oczywistej omyłki rachunkowej w sentencji wyroku Sądu Okręgowego zamiast kwoty 75 000 zł podano kwotę 85 000 zł, co sprostowano postanowieniem z dnia 3 października 2013r.

O kosztach postępowania pierwszoinstancyjnego orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. w związku z art. 108 §1 k.p.c., przy czym określając wysokość stawek minimalnych wynagrodzenia pełnomocników stron uwzględniono wartość

przedmiotu sporu podaną w pozwie oraz wartość roszczenia wobec poszczególnych pozwanych, adekwatnie do wielkości udziałów poszczególnych pozwanych w przedmiotowej nieruchomości (por. postanowienie SN z dnia 27.03.2003 r., V CZ 26/03). Skoro w pozwie podano wartość 20 000 zł i wartość ta nie została zakwestionowana przez pozwanych to uwzględniona część powództwa dotyczy wartości: 16 666 zł (10/12 części z kwoty 20 000 zł) a oddalona część powództwa dotyczy wartości 3 333 zł. Przy tej pierwszej wartości stawka minimalna wynagrodzenia adwokackiego wynosi 2 400 zł a przy tej drugiej wartości 600 zł. Od pozwanych E. T. i I. W. na rzecz powoda zasądzone więc 3417 zł na którą składają się 2400 zł - stawka minimalna wynagrodzenia adwokackiego (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348), 1000 zł - opłata od pozwu i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa. Na rzecz pozwanych A. G. i D. W. zasądzone 634 zł na którą składają się 600 zł stawka minimalna pełnomocnika w/w pozwanych (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349) i 34 zł – dwie opłaty skarbowe od pełnomocnictw.

W pkt. 2. orzeczono na zasadzie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono w pkt. 3. I 4. na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 108 §1 k.p.c. i kierując się analogicznymi przesłankami zasądzone od pozwanych I. W. i E. T. na rzecz powoda kwotę 2200 zł (1200 – stawka minimalna wynagrodzenia adwokackiego w postępowaniu apelacyjnym – § 6 pkt 5 w zw. z §13 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348) i 1000 zł opłaty od apelacji, zaś od powoda na rzecz pozwanych, którzy wygrali niniejsze postępowanie a to A. G. i D. W. kwotę 300 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego według stawki minimalnej (§ 6 pkt 3 w zw. z §12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349).

(...)